

Arrest

nr. 144 111 van 24 april 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Dominicaanse nationaliteit te zijn, op 17 december 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 8 december 2014 tot binnenkomstweigering met teruggedrijving – asielzoeker.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 maart 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij kwam op 1 december 2014 aan in Brussel met vlucht JAF704 vanuit Punta Cana.

Het door de verzoekende partij gebruikte reisdocument werd van valsheid beticht en werd gerechtelijk in beslag genomen. Bijgevolg was zij niet meer in het bezit enig geldig verblijfsdocument.

Ten aanzien van de verzoekende partij werd diezelfde dag een beslissing tot teruggedrijving genomen.

Op 8 december 2014 diende de verzoekende partij een asielaanvraag in.

Op diezelfde dag werd ten aanzien van de verzoekende partij een beslissing genomen tot binnenkomstweigering met terugdrijving – asielzoeker. (bijlage 11ter). Dit betreft thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“in uitvoering van artikel 72, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de toegang tot het Rijk geweigerd aan de ~~heer~~ / mevrouw¹, die verklaart te heten⁽¹⁾:

(...)

Derhalve wordt de betrokkene teruggedreven, zodra deze beslissing uitvoerbaar wordt.

REDEN VAN DE BESLISSING;

Art. 3, eerste lid, 2° - Niet in het bezit van een geldig reisdocument/geldige reisdocumenten

Art. 3, eerste lid, 2° - In het bezit van een vals/nagemaakt/vervalst reisdocument

Art. 3, eerste lid, 2° - Niet in het bezit van een geldig visum of een geldige verblijfsvergunning

Art. 3, eerste lid, 2° - in het bezit van een vals/nagemaakt/vervalst visum of een valse/nagemaakte/vervalste verblijfsvergunning”

Er werd diezelfde dag een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats uitgevaardigd.

De voorziene repatriëring van 13 december 2014 kon niet worden uitgevoerd.

Op 24 december 2014 nam de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing diende de verzoekende partij een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad). Bij arrest nr. 136 920 van 22 januari 2015 werd het beroep door de Raad verworpen en werden haar opnieuw de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

2. Ontvankelijkheid

Ter terechtzitting geeft de raadsman van de verzoekende partij aan dat de verzoekende partij op 25 januari 2015 gerepatriëerd werd naar haar land van herkomst. Dit gegeven is ter terechtzitting aan een tegensprekelijk debat onderworpen. Dit gegeven wordt bevestigd door de advocaat van de verwerende partij.

Aldus blijkt dat de bestreden beslissing volledig uitvoering heeft gekregen en hierdoor uit het rechtsverkeer is verdwenen. Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat het beroep zonder voorwerp is.

Gezien het beroep zonder voorwerp is geworden, is de Raad van oordeel dat het beroep niet ontvankelijk is.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig april tweeduizend vijftien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU